

Wims laatste les

Klucht in drie bedrijven

door

MENNO KLOOSTERHUIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIMS LAATSTE LES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MENNO KLOOSTERHUIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk van Haefte - succesvolle joviale zakenman. Heeft eigen zaak.
Ongeveer 50 jaar

Sonja van Haefte - zijn vrouw. Beetje "omhooggevallen" dame. Is wat verveeld, zoekt haar heil in de drank. Ongeveer 50 jaar

Rogier van Haefte - zoon des huizes. Sportieve, vrolijke jongen.
Ongeveer 24 jaar

Wim Zoetebier - vriend van Henk. Onverantwoordelijke levensgenieter, gelooft (als enige?!) in eigen ideeën. Ongeveer 45 jaar

Juan Angel de Robière/Johan van Dijk - werkt bij Henk in de zaak.
Slimme, leuke vent, wel in voor een geintje. Ongeveer 25 jaar

Willemijn Fréquin - journaliste ?! Enthousiaste, sterke vrouw, die weet wat ze wil

Angela van Praag - mooie, vlotte, en stijlvolle vrouw

Irene Plaatsman - buurvrouw van de Van Haeftes. Is nogal nieuwsgierig van aard

Rob Lindenaar - tuinman van de Van Haeftes. Ongeveer 60 jaar

DECOR:

De zitkamer van een luxe woning. Smaakvolle inrichting. Links is een deur naar de keuken. Rechts een deur naar de voordeur en de overige vertrekken. Fond-midden dubbele openstaande tuindeuren. Op het toneel staat rechts-midden een bank en links een gemakkelijke stoel. Rechts-achter een barmeubel. Verdere aankleding ad libitum.

Het stuk speelt zich af in de zitkamer van de familie Van Haefte, ergens "buiten", in de huidige tijd. De drie bedrijven spelen zich af op één dag.

EERSTE BEDRIJF

Sonja: Wil jij ook wat, schat?

Henk: Ben je nu 's ochtends ook al aan de sherry, lieverd?

Sonja: Het is een kuur, om af te slanken.

Henk: Maar jij bent toch niets te dik?

Sonja: Nee, dat komt dus door die sherry!

Henk: Tuurlijk, schatje.

Sonja: Henk, ik verveel me.

Henk: Pak een goed boek en probeer te lezen, net als ik doe.

Sonja: Ik heb een hekel aan lezen. Ik krijg er hoofdpijn van.

Henk: Dat komt omdat je je leesbril niet op wil.

Sonja: Nee, dan zie ik er zo truttig uit.

Henk: (*zacht*) Daar heb jij geen leesbril voor nodig.

Sonja: Wat zei je?!

Henk: Ik zei: Dan heb jij geen leesbril nodig.

Sonja: Oh...

Henk: Je zou ook eens iets in huis kunnen gaan doen.

Sonja: Hoe bedoel je??

Henk: Nou, schoonmaken of zo, of stofzuigen, ook leuk.

Sonja: Stofzuigen?? Je bedoelt de huishouding?? Daar heb ik Grietje toch voor!!

Henk: Ja, maar als jij je verveelt, zou je dat soort dingen zelf kunnen doen.

Sonja: Onzin, Grietje doet het veel beter dan ik en bovendien is huishoudelijk werk vreselijk slecht voor mijn nagels.

Henk: (*cynisch*) Tja, dat is waar. Stom van me, dat ik daar niet aan dacht. Waarom ga je eigenlijk niet werken.

Sonja: Werken?? Jij verdient toch genoeg?!

Henk: Niet voor het geld, maar om iets om handen te hebben. Vrijwilligerswerk.

Sonja: (*met een vies gezicht*) Vrijwilligerswerk?! In zo'n tehuis met bejaarden praten zeker? Mij niet gezien.

Henk: Nou, dan weet ik het ook niet meer. (*gaat verder met lezen*)

Sonja: Er gebeurt hier ook nooit eens iets!!

Henk: Hoe bedoel je?

Sonja: Nou, iets geks of iets spannends. Alles is hier altijd zo gewoon.

Henk: Ik heb het! Zet een clownsneus op en ga naakt door de tuin dansen.

Sonja: Doe niet zo flauw. En bovendien is dat toch niet spannend?

Henk: Nee, maar wel gek!!

Sonja: (*kijkt door tuindeuren*) Waar is Rob eigenlijk? De heg moet nodig

geknipt worden.

Henk: Dat heb ik je toch al gezegd! Zijn moeder is plotseling opgenomen in het ziekenhuis en aangezien ze zo ver weg woont, heb ik hem een paar dagen vrij gegeven.

Sonja: Mooi is dat! Maar die heg dan? En het gras moet ook weer nodig gemaaid worden.

Henk: Die heg kan nog wel even wachten en als je het gras nog korter wil, moet je een nagelschaartje gebruiken.

Sonja: (*schenkt nog eens in*) Ha, ha, leuk hoor! (*telefoon gaat, Sonja pakt hem op*) Hallo, met Van Haefte...O, hallo Wim, ja hoor, die is er. (*geeft telefoon aan Henk*) Wim!

Henk: Hallo Wim, met mij...Wat zeg je nou?...Zoveel?... Tja, dat is nogal wat!...Ja, dat snap ik...Oké, kom maar langs, we zullen wel zien...Goed, tot zo.

Sonja: Wat wilde Wim?

Henk: Tja, nogal een vaag verhaal...

Sonja: Wat? Een vaag verhaal? Van Wim? Hoe bestaat het! Die man hangt van vage verhalen aan elkaar.

Henk: (*opmerking negerend*) Zoals je weet, is hij sinds een tijdje voetbalmakelaar.

Sonja: (*lachend*) Voetbalmakelaar??

Henk: Ja, hij is tussenpersoon voor voetballers en voetbalclubs. Daar schijn je heel veel geld mee te kunnen verdienen.

Sonja: Ja, ja, dat zal wel weer! Net als diamanthandelaar, verkoper van luxe jachten en onroerend goed in Zuid-Frankrijk. Allemaal fantastische lucratieve banen en allemaal een blauwe maandag en elke keer eindigt het weer met een fiasco. En uiteindelijk slaat hij jouw aanbod, om bij jou in de zaak te komen, ook nog af!! Belachelijk!

Henk: Hij was daar nog niet aan toe, zei hij, hij had zijn vrijheid nodig.

Sonja: Wim verwacht vrijheid met onverantwoordelijkheid!

Henk: Nou ja, hij had het nou over een "grote slag slaan" en dat hij onze hulp daarbij nodig had.

Sonja: O nee, hè?!...Wanneer komt hij eigenlijk?

Henk: Hij kan elk moment hier zijn, hij belde vanuit de auto.

Sonja: Nou, dan schenk ik me er nog een in!!

Henk: Doe je een beetje rustig aan, misschien heb ik je hulp straks nodig.

Sonja: Wim is jouw vriend, niet de mijne. (*er wordt geclaxonneerd*)

Henk: Daar zal je hem hebben, hou je je een beetje in?! (*Wim komt achter op, mooi pak, zonnebril, glad*)

Wim: Hé, Henk, hoe is het? Dag, Sonja, (*kijkt op horloge*) nu al aan de drank? Je hebt toch geen problemen, hoop ik?

Sonja: Die komen net de kamer inlopen!

Wim: Hé? (*kijkt om zich heen*) Ooooh..., je bedoelt... (*wijst op zichzelf*)
Leuk, leuk.

Henk: Zeg het eens, Wim, wat is het grote geheim, waar je zoveel geld mee kunt verdienen?

Wim: Ja, Henk, dit is echt geweldig! Je weet, dat ik sinds een tijdje voetbalmakelaar ben. Nu heb ik via via, beslag weten te leggen op een geweldige voetballer uit Brazilië. Hij is onopgemerkt gebleven door alle scouts, omdat hij bij een onopvallend clubje in de binnenlanden van Brazilië speelt. Ik ga voor die jongen bemiddelen en probeer hem te slijten bij Ajax of Feyenoord, wie er maar het meeste biedt. Ik krijg tien procent van de transfersom, dus als ik hem voor een paar miljoen kan verkopen, ben ik binnen!! Dit is gouden handel, man!!

Sonja: Slavenhandel, zul je bedoelen!

Wim: Natuurlijk niet. Die jongen vaart er toch ook wel bij?!

Henk: Dat klinkt goed, maar waar heb je ons nu voor nodig??

Wim: Het nieuws over die jongen is uitgelekt. En nu word ik steeds gebeld, door een of andere troela van zo' n sportblad. Maar ik wil hem nog even uit de schijnwerpers houden, zodat ik rustig kan onderhandelen met Ajax en Feyenoord.

Sonja: Wat wil je nou van ons? Geld?

Wim: Nee. Zouden jullie hem in huis willen nemen? Tijdelijk natuurlijk!

Henk: Waarom stop je hem niet gewoon in een hotel?

Wim: Nee, dat is te link. Bij jullie is hij meer "out of the picture", jullie wonen lekker achteraf. Nou, wat zeggen jullie ervan??

Sonja: Ben je gek, Wim? Zo' n vreemde snoeshaan uit Brazilië? Ik denk er niet aan!

Henk: Hoe heet hij eigenlijk?

Wim: (*op zijn Nederlands*) Juan Angel de Robière.

Sonja: (*fel, op zijn Portugees*) Juan Angel!!

Wim: (*begrijpt het niet*) Sorry??

Sonja: Je spreekt het uit als Juan Angel!

Wim: Nou ja, wat maakt dat nou uit? Maar eeh...wat zeg je ervan, Henk.
Doe je het?

Henk: Tja, ik weet niet...

Wim: Alsjeblieft, Henk, help me, ik zweer je dat het de laatste keer is.

Sonja: Oh, ga je emigreren, Wim?

Wim: Ja, zover mogelijk van jou vandaan!!

Henk: Hoelang moet die eh... Juan hier dan blijven?

Wim: Hooguit twee dagen. Ik zweer het!!

Henk: Goed dan, Wim, maar echt niet langer.

Wim: Je bent een kei!

Henk: Maar hoe moeten we dan met hem communiceren? Wij spreken

geen Portugees.

Wim: Geen probleem, jongen. Hij spreekt behoorlijk Nederlands. Heeft hij geleerd van een Nederlandse pater, die in zijn dorpje woont.

Henk: O, toevallig zeg, maar eh...waar is hij nu eigenlijk?

Wim: Hij zit in de auto. Wacht, ik haal hem even op.

Sonja: (*applaudisseert*) Bravo, Henk, nu ben jij medeplichtig aan die slavenhandel van Wim. Je weet toch ook, dat alle handeltjes van die man fout aflopen! Hoe kon je nou zo stom zijn?!

Henk: Dat valt wel mee, Sonja. Je hebt het gehoord, het is maar voor twee dagen. En ik heb zo het gevoel, dat zelfs jij hier nog veel plezier aan zult beleven!! Sst... volgens mij komen ze eraan. (*Wim op door tuindeuren met Juan, die een grote tas bij zich draagt, hij spreekt Nederlands met een "Spaans" accent*)

Wim: Nou dit is hem dan, de nieuwe Pele (*nadrukkelijk*) Juan Angel de Robière.

Juan: Ghallo, ghoë gaat ghet?

Henk: Hallo, dus jij komt hier tijdelijk in huis? Nou, welkom, mijn naam is Henk van Haefte en dit is mijn vrouw Sonja.

Sonja: Buenas dias, senior, com'es ta?

Juan: (*begrijpt het niet*) Que??

Sonja: Eeëh, hoe maakt u het?

Juan: Goed, dank oe wel, senora.

Sonja: (*tilt glas op*) Wilt u misschien iets drinken?

Juan: Goed, dank oe wel, senora.

Wim: Nou, liever geen drank, Juan. Ga eerst maar even je spullen uitpakken. Is de logeerkamer klaar, Sonja??

Sonja: (*overdreven gediensstig*) Natuurlijk, meneer, ik zal hem meteen in orde maken, meneer. (*tegen Juan*) Als u mij maar wilt volgen, meneer Juan.

Wim: Dank je, Sonja. (*Sonja steekt tong uit*) Oké. Henk, alvast bedankt, jongen. Ik ga er nu vandoor en eh... let een beetje op hem, hè.

Henk: Ja hoor, en schiet jij een beetje op met die onderhandelingen. Je weet het, twee dagen, meer niet.

Wim: Natuurlijk, jongen, maak je niet druk. Ik zorg vandaag nog voor een afspraak met Ajax en Feyenoord. (*Wim gaat af*)

Henk: Die Wim, hij leert het ook nooit. Nou ja, misschien wordt dit zijn laatste les. (*gaat zitten op stoel. Sonja komt weer op*)

Sonja: Zo, die jongen zit op zijn kamer. Wim al weg?

Henk: Ja, die gaat nu met Ajax en Feyenoord onderhandelen.

Sonja: Toch vind ik het maar een vreemd zaakje. Ik geloof nooit, dat het die praatjesmaker lukt. (*telefoon gaat, Sonja pakt hem op*) Met Van Haefte, goede morgen, ...Voetbal International?? Nee, dat ken ik niet

nee. (*Henk is alert, bij het horen van die naam*) ...Een Braziliaanse voetballer?? Ja, dat klopt, die zit nu...

Henk: NEE!!

Sonja: Oh nee, zei u Braziliaanse voetballer? Ik dacht dat u Braziliaanse koffie bedoelde, die zit bij ons in een mooie Braziliaanse koffiebuis!! ...Oh, dat geeft niet, hoor...Ja, u ook, dag.

Henk: Wie was dat??

Sonja: Ene Willemijn huppeldepup, van Voetbal International.

Henk: Je moet nu wel uitkijken wat je zegt, je had je bijna versproken!!

Sonja: Zou ze erin getrapt zijn, van die Braziliaanse koffie??

Henk: Ik weet het niet. Ik ga eens bij Juan kijken, maak jij even koffie, dat kun jij wel gebruiken. (*pakt glas af en gaat af*)

Sonja: (*doet Henk na*) Maak jij even koffie, dat kun je wel gebruiken. Poeh!! (*Willemijn Fréquin komt aarzelend op*) Hé, Willemijn, ben je er al? En, hoe vond je dat ik het deed voor de telefoon? (*gespeeld*) O, zei u Braziliaanse voetballer ?? Ik dacht, dat u Braziliaanse koffie bedoelde, die zit bij ons in een mooie Braziliaanse koffiebuis!! (*beiden lachen*)

Willemijn: Het ging fantastisch, maar, trapte Henk erin?

Sonja: Met beide ogen. En nu is het jouw beurt om het af te maken.

Willemijn: Ja, ik begin nu toch wel wat zenuwachtig te worden. Stel, dat ze niet geloven dat ik journaliste ben?

Sonja: Natuurlijk wel, jij kunt hartstikke goed toneelspelen en je hebt Wim al zo zenuwachtig gemaakt, dat hij Juan hiernaartoe heeft gebracht. Beter kan toch niet?!

Willemijn: Oké, als jij het zegt. (*zachter*) O, volgens mij komen ze er aan!!

Sonja: (*fluisterend*) Goed, dan ga ik naar de keuken. (*bij de deur*) En, Willemijn, leg ze het vuur maar lekker hoog aan de schenen, hoor. (*af. Henk en Juan komen op*)

Henk: Dag, mevrouw, wie bent u en hoe bent u binnengekomen??

Willemijn: Mijn naam is Willemijn Fréquin, en de deur stond open dus ik dacht...

Henk: Kom, ik ga gewoon ongevraagd naar binnen bij de familie Van Haefte, want die zijn wel zo gastvrij.

Willemijn: (*wijst op Juan*) Ja, u heeft toch ook al een Braziliaanse voetballer als gast?

Henk: Hoe komt u daarbij?

Willemijn: Ik werk voor Voetbal International en ik volg de heer Zoetebier al een tijdje, toen ik via, via, een tip kreeg, dat hij bemiddelt voor een nieuwe sterspeler uit Brazilië! En volgens mij staat hij daar naast u!! (*wijst op Juan*)

Juan: Eeh...

Henk: Hoe komt u daar nou bij?? Dit is eeh...Rob, onze tuinman.

Juan: Hè?

Willemijn: En waarom zag ik deze meneer dan net nog in de auto van meneer Zoetebier??

Henk: Omdat mevrouw,... omdat de heer Zoetebier eh... onze tuinman een lift heeft gegeven. Hij komt uit het ziekenhuis omdat zijn moeder net geopereerd is en omdat Rob zelf geen rijbewijs heeft, was de heer Zoetebier zo vriendelijk om hem terug te brengen. Zo is het toch, Rob?? *(geeft hem een por)*

Juan: Que???

Willemijn: Aha, hij spreekt Spaans!!

Henk: Natuurlijk spreekt hij Spaans, want eh... hij komt uit Spanje, hè Rob? *(geeft hem weer een por)*

Juan: Que??

Willemijn: Hij ziet er niet echt uit als een tuinman, hè?

Henk: Nee, Rob, ga je eens snel verkleden en dan aan het werk! *(duwt Juan door tuindeuren af)*

Willemijn: U speelt toch geen spelletje met mij, hè, meneer eeh...

Henk: *(geeft hand)* Van Haefte, Henk van Haefte. Nee, natuurlijk niet mevrouw Fréquin.

Willemijn: Het is mejuffrouw Fréquin!!

Henk: Goed, mejuffrouw Fréquin. *(Sonja komt op)*

Sonja: Zo, de koffie loopt. *(ziet Willemijn)* He, een nieuw gezicht?!

Henk: *(stelt voor)* Dit is mejuffrouw Fréquin, schat! Ze werkt voor Voetbal International en is op zoek naar een Braziliaanse Voetballer!!

Sonja: *(gewoon)* Oh. *(dan)* Oooooh...!!

Henk: Juist ja!

Willemijn: Zeg, mevrouw, zou u mij kunnen zeggen, wie die man in de tuin is??

Sonja: *(loopt met Willemijn naar tuindeuren)* Oh, die eh... dat is eeh... *(kijkt hulpeloos naar Henk, die "schepgebaren" maakt)* een vriend van mijn zoon. *(Henk slaat zich voor zijn hoofd)*

Willemijn: Aha, een vriend van uw zoon?! Volgens uw man is het de tuinman!!

Sonja: Ooh ja?? Jaaa, dat klopt ook wel, omdat eeh...

Henk: Onze tuinman toevallig ook de beste vriend van onze zoon is.

Sonja: Jaa, een hele goede vriend, en hij houdt enorm van tuinieren.

Willemijn: En dan wordt hij tuinman bij u??

Sonja: *(lacht overdreven)* Ja, grappig, hè?

Henk: Zo slaan we twee vliegen in een klap. En we kunnen de jongens een beetje in de gaten houden en de tuin blijft netjes verzorgd.

Willemijn: Ik vind het maar een raar verhaal! Ik denk, dat ik u maar een

beetje in de gaten ga houden.!!

Henk: U doet maar wat u niet laten kunt. Wij hebben niets te verbergen, hè, Son??

Sonja: Eeh, nee hoor, niets.

Henk: En als u nu zo vriendelijk zou willen zijn ons huis te verlaten, we hebben nog meer te doen vandaag. (*Willemijn af door tuindeuren, Henk kijkt haar na*)

Sonja: (*gaat zitten*) Dat was op het nippertje!!

Henk: Hier ben ik niet blij mee. Dat die stomme Wim ook niet beter uitgekeken heeft. Nu hebben we die persmuskiet op ons dak. Maar goed, luister, Sonja, we moeten voet bij stuk houden. Juan heet nu dus Rob en hij is onze tuinman!! (*Rogier komt rechts op*)

Rogier: Hallo, pap, hallo, ma, zeg wie was die dame die zo snel onze oprit afreed??

Sonja: Oh, iemand van Voetbal International.

Rogier: Wat wou ze?

Henk: Rogier, ga even zitten. We moeten je iets vertellen.

Rogier: (*gespeeld emotioneel*) Oh nee hè, ik wist het! Jullie zijn niet mijn echte ouders!! Ik ben geadopteerd!!

Henk: Rogier, even serieus, het is belangrijk!

Rogier: Oké pa, vertel op.

Henk: We hebben een gast en het is belangrijk dat niemand weet wie hij is.

Rogier: Oh? Wie is het? Een gevluchte spion of zo?

Sonja: Nee, een voetballer uit Brazilië. Een cadeautje van "oom Wim".

Rogier: Wat zegt ze nou, pa?

Henk: Het is zo, jongen. Zoals je weet is Wim nu voetbalmakelaar en nu heeft hij via, via beslag weten te leggen op een onbekende sterspeler uit Brazilië. Om hem tijdens de onderhandelingen een beetje uit de wind te houden, heeft hij hem hier zolang gedropt.

Rogier: Oh, wat leuk!

Henk: Ja, dat is zeker leuk, ware het niet, dat we gelijk die dame van Voetbal International over de vloer kregen. Ze was Wim gevolgd en ze vroeg of Juan, zo heet die jongen, hier was.

Sonja: Nou, toen heeft je vader Juan meteen tot tuinman benoemd!

Henk: Ja, en je moeder hem tot jouw beste vriend!

Rogier: Tuinman? Maar wat vindt Rob daarvan?

Henk: Die heb ik gelukkig een paar dagen vrij gegeven, dus dat komt prima uit.

Rogier: Dus, als ik het goed begrijp, hebben we een nieuwe tuinman en heb ik er een nieuwe vriend bij?? Tel uit je winst!!

Henk: Als jij het spelletje nou ook gewoon even meespeelt, het is maar

voor een paar dagen.

Rogier: Ik vind het best. Je krijgt niet elke dag een Braziliaanse stervoetballer over de vloer!! Te gek!!

Henk: Ja, ja, maar hij heet dus Rob en hij is de tuinman!!

Rogier: Komt in orde! Nou, laat ik dan maar even kennis gaan maken met mijn goede vriend uit Brazilië!! (*Rogier af door tuindeuren, telefoon gaat*)

Henk: Met Van Haefte. Hé Wim, hoe staan de zaken?...Ja? mooi zo... Niet? Nou ja, dat is dan hun probleem. ...Wanneer komen die mensen?... Oh, nou we zien wel... O ja, Wim, dat mens van Voetbal International is hier aan de deur geweest. Nee, rustig maar, ze had geloof ik niets in de gaten... Oké, dan zien we je zo.

Sonja: Was dat onze grote voetbalmakelaar? Waar belde hij vandaan? Lutjebroek United??

Henk: Nee, hij is onderweg naar ons. Feyenoord had geen belangstelling en wilde niets met hem te maken hebben, maar bij Ajax reageerden ze erg positief. Ze sturen een keuringsarts hiernaartoe en als die Juan goedkeurt, kan er een contract opgemaakt worden!! Ik snap er niets van!!

Sonja: Toch begrijp ik niet, dat dat allemaal hier moet.

Henk: Je hebt het toch gehoord, Wim vindt dat veiliger. Bovendien is het toch hartstikke spannend om zoiets eens van dichtbij mee te maken.

Sonja: Ik word er niet warm of koud van, en ik begrijp niet, dat jij nog steeds in die mooie verhalen van Wim trapt.

Henk: Ach, Wim en ik kennen elkaar nu al zolang en het zijn wat je zegt; mooie verhalen. Ik ben altijd weer benieuwd hoe ze aflopen.

Sonja: Daar hoef je niet benieuwd naar te zijn, dat is bij het begin al bekend. Ze lopen altijd verkeerd af.

Henk: Nou, ik heb zo het gevoel, dat het dit keer anders gaat!! (*buurvrouw Irene roept van achteren; Joehoe!!*) Oh nee, hè, het Algemeen Dagblad!! Ook dat nog!

Irene: Dag Sonja...Zeg, Henk, weet jij dat er een vreemde vent in jouw schuur loopt rond te scharrelen?!

Henk: Ja, Irene, dat weet ik, dat is onze nieuwe tuinman.

Irene: Nieuwe tuinman? Is Rob er niet meer?

Henk: Nee, die hebben we ontslagen. Hij werd een dagje ouder en begon dingen te vergeten.

Sonja: Ja, de heg en het gras te maaien.

Henk: Tja, en toen hij ook nog om loonsverhoging kwam zeuren, zijn we snel op zoek gegaan naar een andere tuinman.

Irene: Goh, wat sneu voor Rob, en jullie waren altijd zo over hem te spreken. (*ze gaat zitten op de bank*)

Henk: Ach ja, zo gaat dat.

Sonja: Ach ja, zo gaat dat. *(Rogier en Juan komen op, Juan in overall, laarzen en met een hark in de hand)*

Irene: Aha, dus u bent de nieuwe tuinman?! Ik ben Irene, de buurvrouw, Hoe heet u, als ik zo vrij mag zijn? *(Juan kijkt hulpeloos naar Henk en Sonja)*

Henk: Rob.

Sonja: Juan. *(slaat hand voor mond)*

Irene: *(argwanend)* Hoe heet hij nou? Rob of Juan?

Henk: Juan.

Sonja: Rob.

Rogier: Hij heet Rob en komt uit Juan!! Dat ligt in Spanje.

Sonja: *(lacherig)* Oh ja, zo zat het .

Irene: Dus, weer een Rob?!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto